

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ **Αριθ. 356/18.7.2006**

Σήμερα ημέρα Τρίτη 18 Ιουλίου 2006 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης και τα μέλη Εύη Δεμίρη, Τριδα Αυδή-Καλκάνη, Γιάννης Παπακώστας, Νέστορας Κουράκης, Κωνσταντίνος Τσουράκης. Απών ο Αντιπρόεδρος Δημήτριος Χαραλάμπης.

A. Ιστορικό-Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ασχολήθηκε με την υπό της εταιρείας με την επωνυμία **ANTENNA TV A.E.**, ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **ANTENNA**, παραβίαση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας.

1. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 11^η Ιουλίου 2006.

2. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:

I. Το άρθρο 15, παρ. 2 του Συντάγματος, κατά το οποίον η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους, ο οποίος έχει σκοπό τη μετάδοση προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας ενώ εξάλλου κατά το άρθρο 9 παραγρ. 1 του Συντάγματος, η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη.

II. Το άρθρο 5 παρ. 3, του Π.Δ/τος 77/2003, κατά το οποίο η συλλογή πληροφοριών πρέπει να γίνεται με θεμιτά μέσα, η χρήση μαγνητοσκοπημένου υλικού, πλάνων αρχείου, αποσπασμάτων κινηματογραφικών ή τηλεοπτικών εκπομπών, σηματοδοτείται, καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσης με την ένδειξη «πλάνα αρχείου».

III. Τα άρθρα 6 παρ. 3 και 8 παρ. 1 εδαφ. β του Π.Δ/τος 77/2003, κατά το οποίο δεν επιτρέπεται η μετάδοση εικόνων που έχουν ληφθεί χωρίς προειδοποίηση με χρήση κρυφής κάμερας ενώ η συλλογή στοιχείων και πληροφοριών πρέπει να γίνεται με θεμιτά μέσα.

IV. Το άρθρο 14 παρ. 2 του Π.Δ/τος 77/2003 κατά το οποίο απαγορεύεται η δραματοποιημένη αναπαράσταση των γεγονότων κατά την μετάδοση των δελτίων ειδήσεων, ή άλλων ενημερωτικών εκπομπών.

V. Το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β και ε του Ν. 2863/2000, κατά το οποίον το ΕΣΡ ελέγχει την τήρηση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας και επιβάλλει τις από το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2328/1995 προβλεπόμενες κυρώσεις.

B. Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου και των ισχυρισμών του εκπροσώπου της εταιρείας με την επωνυμία *ANTENNA TV A.E.* ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού *ANTENNA*, της παρακολουθήσεως από μαγνητοταινία της εκπομπής «ΕΠ΄ ΑΥΤΟΦΩΡΩ» κατά την 3.2.2006 και του υποβληθέντος υπομνήματος, προέκυψαν τα ακόλουθα:

Παρουσιαστής της εκπομπής: κ. Μάκης Γεωργίου

Καλεσμένοι:

1. Πάνος Σόμπολος – Πρόεδρος Ένωσης Συντακτών Ελλάδος
2. Κατερίνα Παπακόστα – Βουλευτής της ΝΔ
3. Έλενα Τζούλη – Δικηγόρος
4. Γεωργία Σιδέρη – Κλινική ψυχολόγος
5. Δημήτρης Σούρας - Ψυχίατρος

Το θέμα που πραγματεύεται η εκπομπή είναι οι «δράκοι». Πριν την έναρξη της εκπομπής παρακολουθούμε κάποια πλάνα που μας προϊδεάζουν για το τι θα παρακολουθήσουμε. Ανάμεσα σε αυτά, μεταδίδονται αποσπάσματα από βίντεο, τα οποία θα παρακολουθήσουμε στη συνέχεια και έχουν ως περιεχόμενο αναπαράσταση της δράσης του καταγγέλλοντος και επίσκεψη συνεργατών της εκπομπής στο ιατρείο του κ. Μπέσκου, προσποιούμενοι τους πελάτες με την συνοδεία κρυφής κάμερας.

Η εκπομπή μεταδίδει ρεπορτάζ σχετικά με τους «δράκους» που αναστάτωσαν την κοινή γνώμη. Στο κάτω μέρος της οθόνης υπάρχει ο τίτλος της εκπομπής και η ένδειξη Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥ. Κατά διαστήματα εμφανίζονται στο ίδιο σημείο το τηλέφωνο και η ηλεκτρονική διεύθυνση της εκπομπής, στα οποία οι τηλεθεατές μπορούν να απευθύνουν τις καταγγελίες τους. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας του παρουσιαστή με την κ. Σιδέρη αναφορικά με την ψυχολογία των ανθρώπων αυτών (15^ο λεπτό της μαγνητοταινίας) ο κ. Γεωργίου λέει τα εξής: «Θα δούμε σας παρακαλώ πάρα πολύ μία περίπτωση... Έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον να ξεκινήσουμε γιατί τον είδαμε κι όπως είναι σήμερα. Έχει πάει χρόνια στη φυλακή. Είναι ο Σπύρος ο Μπέσκος. Ας δούμε το βίντεο το πρώτο». Στη συνέχεια μεταδίδεται βίντεο διάρκειας 3':20'' με το ακόλουθο περιεχόμενο: Στο πάνω δεξιά σημείο της οθόνης υπάρχει διαρκώς η ένδειξη ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ, που σημαίνει ότι οι σκηνές που απαρτίζουν αυτό το κομμάτι του ρεπορτάζ είναι σκηνοθετημένες από την εκπομπή και αναπαριστούν κατά κάποιο τρόπο την δράση του κ. Μπέσκου. Παρακολουθούμε, λοιπόν, έναν νεαρό άνδρα, που υποδύεται τον κ. Μπέσκο, να περνάει με το

αυτοκίνητό του από μία «πιάτσα» ιερόδουλων. Στο αυτοκίνητό του επιβιβάζεται μία από αυτές. Στο κάτω αριστερά σημείο της οθόνης υπάρχει η ένδειξη Σεπτέμβριος 1981. Ο εκφωνητής λέει: «Ο Μπέσκος αναζητεί τα θύματα του στην παραλιακή λεωφόρο ανάμεσα στις πεταλούδες της νύχτας». Στη συνέχεια, πηγαίνει την κοπέλα σε ερημική τοποθεσία. Βγαίνουν από το αυτοκίνητο. Ο νεαρός άνδρας την πληρώνει και η κοπέλα γδύνεται (Η εικόνα του στήθους της είναι ευδιάκριτη) και ξαπλώνει μπρούμυτα. Ο άνδρας ξαπλώνει από επάνω της και με ένα σκοινί την στραγγαλίζει. Στη συνέχεια έχει σεξουαλική επαφή μαζί της. Αφού τελειώσει, αφήνει το πτώμα της κοπέλας και φεύγει με το αυτοκίνητό του. Ο εκφωνητής λέει: «Δίπλα στο πτώμα ένα κομμάτι σκοινί, ένας λερωμένος επίδεσμος, ένα σπασμένο μενταγιόν και ένα προφυλακτικό». Η κάμερα κάνει κοντινό πλάνο στα αντικείμενα που ανέφερε προηγουμένως ο εκφωνητής. Στο σημείο αυτό, η αναπαράσταση φθάνει στο τέλος της. Στις σκηνές που προηγήθηκαν δεν υπήρχαν φυσικοί ήχοι ή διάλογοι αλλά μόνο υποβλητική μουσική και τα λόγια του εκφωνητή. Στη συνέχεια βλέπουμε την ασπρόμαυρη φωτογραφία μιας νεαρής γυναίκας με τραύματα στο πρόσωπο. Ο εκφωνητής αναφέρει: «Η Χριστίνα Αμπατζίκα, 18 ετών, είναι το πρώτο θύμα του δράκου». Το βίντεο φθάνει στο τέλος του. Στο στούντιο, ο παρουσιαστής αναφέρει τα εξής: «Σήμερα ο Σπύρος ο Μπέσκος απολαμβάνοντας τις ευεργετικές διατάξεις του νόμου, βγαίνει έξω και εργάζεται. Πήγαμε και τον βρήκαμε». Μεταδίδεται νέο βίντεο διάρκειας 4':30'' με τίτλο «Ραντεβού...ΜΕ ΕΝΑ ΔΡΑΚΟ». Παρακολουθούμε έναν άνδρα καθώς περπατά σε δρόμο, που οδηγεί στο ιατρείο του καταγγέλλοντα. Προβάλλονται πλάνα από την καγκελόπορτα και το κουδούνι με το όνομά του. Ο εκφωνητής λέει: «Η επίσκεψη στον φυσιοθεραπευτή Σπύρο Μπέσκο έγινε ένα πρωί και με τις συστάσεις της αστυνομίας». Προβάλλονται ακόμη πλάνα από τον φυσιοθεραπευτή, κ. Μπέσκο. Σε κάποια σημεία η εικόνα «παγώνει» στο πρόσωπό του. Στη συνέχεια παρακολουθούμε πλάνα που προφανώς έχουν παρθεί με τη χρήση κρυφής κάμερας από συνεργάτες της εκπομπής που παριστάνουν τους πελάτες. Περιγράφουμε τα όσα διαδραματίστηκαν. Τα λεγόμενα των παρευρισκομένων αναγράφονται στο κάτω μέρος της οθόνης με την μορφή υπότιτλων. Στον προθάλαμο -όπως μπορούμε να καταλάβουμε- του ιατρείου γίνεται ο ακόλουθος διάλογος ανάμεσα στον δημοσιογράφο και έναν αστυνομικό (καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται για αστυνομικό επειδή στο τέλος της συνομιλίας διακρίνουμε τη στολή):

Δημοσιογράφος: «Πώς είπατε το όνομα;»

Αστυνομικός: «Μπέσκος δεν είπες;»

Δημοσιογράφος: «Νομίζω ναι έτσι».

Αστυνομικός: «Ξέρεις ποιος είναι ο Μπέσκος;»

Δημοσιογράφος: «Ποιος είναι;»

Αστυνομικός: «Τι δεν γνωρίζεις, ε;»

Δημοσιογράφος: «Για φυσιοθεραπεία...»

Αστυνομικός: «Ναι, είναι, είναι καλός».

Δεν εμφανίζονται τα πρόσωπα τους, καθώς η κάμερα παίρνει πλάνα από το λαιμό και κάτω. Στο επόμενο πλάνο, ο δημοσιογράφος-ασθενής ανοίγει την πόρτα για να μπει στο ιατρείο. Η εικόνα παγώνει στον κ. Μπέσκο, που κάθεται στο γραφείο του και καπνίζει ένα τσιγάρο. Ο εκφωνητής λέει: «Λεπτός, αδύνατος όπως ήταν πάντα. Με ένα βλέμμα διερευνητικό και ένα μισό καχύποπτο χαμόγελο, όπως ήταν πάντα. Κοιτάει τις ακτινογραφίες που του πήγαμε». Πράγματι, παρακολουθούμε τον κ. Μπέσκο να κοιτάζει τις ακτινογραφίες του «ασθενούς». Δείχνει μία από αυτές στον «ασθενή» και λέει: «Ήδη την ώρα που το βάλανε, ήδη είχε φύγει κάτω... Κοίτα εδώ... Έχει ένα εκατοστό διαφορά εδώ πέρα από τη θέση του. Αυτό έπρεπε να είναι πιο μέσα και πάνω. Δηλαδή να κάνει την κούρμπα εδώ πάνω. Αυτό έχει κατέβει. Το

πάνω έχει κατέβει πιο κάτω. Κοίτα εδώ που βγαίνει το κόκαλο. Βασικά δεν πιστεύω να τον ενοχλήσει στην πράξη». Στη συνέχεια εμφανίζεται ο κ. Μπέσκος να κάνει κάποιες κινήσεις με τα χέρια του. Κατά διαστήματα η εικόνα «παγώνει» στο πρόσωπό του. Ο εκφωνητής λέει: «Ο Μπέσκος έχει πολύ δουλειά. Για να σε δει πρέπει να κλείσεις ραντεβού πολλές μέρες πριν». Ο διάλογος ανάμεσα στον κ. Μπέσκο και τον «ασθενή» συνεχίζεται:

κ. Μπέσκος: «Ποιος σου είπε να έρθεις εδώ;»

Δημοσιογράφος: «Δικός του φίλος είναι, και μου είπε ότι αυτός μπορεί να τον βοηθήσει γιατί εντάξει πήγε σε κάποια άλλα με κλινικές, ζητάνε τρελά λεφτά. Δεν ξέρω. Είναι πολύ δύσκολο για εσάς; Έχετε πολύ κόσμο, ε;»

κ. Μπέσκος: «Δεν μπορώ να αλλάξω τα ωράρια».

Δημοσιογράφος: «Σωστά. Πότε νομίζετε εσείς ότι θα μπορούσατε να κάνετε κανένα ραντεβού;»

κ. Μπέσκος: «Το θέμα είναι ότι το πρωί που θα τον βάλω θα τον δω. Δώσε μου τα στοιχεία του. Το επώνυμό του πες μου».

Δημοσιογράφος: «Γεωργίου Νίκος είναι αυτός».

κ. Μπέσκος: «Νίκος. Το θέμα είναι ότι επειδή τα αρχεία των πελατών έρχονται από όλα τα μέρη της Ελλάδος, τα κάνω πενταήμερα».

Δημοσιογράφος: «Έρχονται και απ' έξω;»

κ. Μπέσκος: «Αν έρχονται; Εδώ σταματήσαμε να δουλεύουμε με Αθηναίους και μου έρχονται όλοι απ' έξω. Γεια σας τι κάνετε. Αυτό το παιδάκι τώρα που έφυγε δεν το έχω καθόλου. Κατάλαβες; Κι έρχονται από Αγρίνια, Καρπενήσια, Καρδίτσες, Κομοτηνές...»

Δημοσιογράφος: «Κάτι θα ξέρουν. Θα είστε καλός στη δουλειά σας».

κ. Μπέσκος: «Εντάξει. Ας πούμε. Το σώσε. Κατάλαβες; Κι έρχονται όλο δύσκολα περιστατικά».

Δημοσιογράφος: «Καταλαβαίνω. Δηλαδή, πως πρέπει να κλείσουμε για μια εβδομάδα; Πώς γίνεται;»

κ. Μπέσκος: «Ναι, αλλά τώρα δεν έχω ραντεβού».

Δημοσιογράφος: «Βραδινές ώρες; Και αργά. Δεν με νοιάζει».

κ. Μπέσκος: «Δεν γίνεται. Δεν μπορώ και εγώ».

Δημοσιογράφος: «Και οχτώ και εννιά... Τον φέρνω εγώ. Καλά δεν θα σας πω εγώ. Δεν ξέρω τι ωράρια δουλεύετε».

κ. Μπέσκος: «Ναι. Το μόνο που θα κάνω εγώ τώρα, να δεις και το άλλο παιδί. Τι περιμένετε εδώ. Όλα ραντεβού είναι, περιμένουν. Εντάξει, τι να τους κάνουμε τώρα».

Δημοσιογράφος: «Δεν έχετε εμπόδιο και εσείς. Μόνος σας δουλεύετε, δεν έχετε συνεργάτες, τίποτα...»

κ. Μπέσκος: «Δεν έχω τέτοια πράγματα. Συνεργάτες. Τι να τους κάνεις; Να τους κυνηγάς από πίσω; Θα δουλεύεις ή θα κυνηγάς;»

Δημοσιογράφος: «Είναι και αυτό. Ξέρω και εγώ».

κ. Μπέσκος: «Εγώ θέλω να βλέπω τον καθένα στη φάτσα του».

Δημοσιογράφος: «Σαββατοκύριακα μπορείτε;»

κ. Μπέσκος: «Είναι ειδική κατάσταση».

Δημοσιογράφος: «Καλά, εσείς ξέρετε, έχετε τον κόσμο σας. Καταλαβαίνω».

κ. Μπέσκος: «Ο κόσμος μου είναι και ο δικός σου και ο καθένας. Κόσμος είναι... Αλλά ο δικός σου εδώ, το βλέπεις το δικό σου; Αυτός ήταν με Polo, Polo την κολώνα».

Δημοσιογράφος: «Τι Polo;»

κ. Μπέσκος: «Polo Volkswagen. Αγκάλιασε την κολώνα και... ξέχασε ότι υπήρχε».

Σε όλη τη διάρκεια του διαλόγου παρακολουθούμε κυρίως το κάτω μέρος του γραφείου του κ. Μπέσκου και το πάτωμα. Προς το τέλος του διαλόγου η κρυφή κάμερα κάνει ένα πανοραμικό πλάνο σε όλο το γραφείο και καταλήγει στον φυσιοθεραπευτή. Ο εκφωνητής λέει: «Ο Σπύρος Μπέσκος κάθεται άνετα πίσω από το γραφείο του. Τραβάει βαθιές ρουφηξιές από το τσιγάρο. Έχει ύφος πολυάσχολου γιατρού». Ο διάλογος «ασθενή»-γιατρού συνεχίζεται:

Δημοσιογράφος: «Από ότι κατάλαβα, έχετε πολύ μεγάλη πείρα εσείς».

κ. Μπέσκος: «Εντάξει, καμιά τριανταπενταριά χρόνια. Ψιλοπράγματα...»

Δημοσιογράφος: «Πόσα;»

κ. Μπέσκος: «Τριανταπέντε».

Δημοσιογράφος: «Πόσο χρονών είστε; Νέος φαίνεστε».

κ. Μπέσκος: «Εξήντα».

Δημοσιογράφος: «Τριανταπέντε χρόνια είστε στη δουλειά; Δεν πήρατε σύνταξη ακόμα;»

κ. Μπέσκος: «Τι να την κάνω τη σύνταξη. Εγώ τώρα ξεκινάω. Μ' αρέσει η δουλειά μου».

Δημοσιογράφος: «Αυτό είναι. άμα την αγαπάς τη δουλειά σου... Αν την αγαπάς είναι πολύ σημαντικό».

κ. Μπέσκος: «Μ' αρέσει, με ξεκουράζει, με κάνει και ζω».

Η κάμερα κάνει κοντινό στο πάνω μέρος του γραφείου του κ. Μπέσκου και σε μερικά χαρτονομίσματα που βρίσκονται πάνω σε αυτό. Ο εκφωνητής λέει: «Τα λεφτά του προηγούμενου πελάτη είναι πάνω στο τραπέζι. Αν δεν γνώριζες το παρελθόν του, ο λεπτός αυτός μελαχρινός άντρας με την άσπρη μπλούζα σε κερδίζει αμέσως». Επιστρέφουμε στο στούντιο. Παραθέτουμε τη συζήτηση ανάμεσα στον παρουσιαστή και τους καλεσμένους του:

κ. Γεωργίου: «Τα Σαββατοκύριακα, Πάνο, δεν μπορεί και τις νύχτες γιατί είναι στη φυλακή. Το πρώτο σχόλιο το θέλω από εσένα για αυτό που είδες».

Πάνος Σόμπολος: «Καταρχάς πρόκειται για επιτυχία, αφού κατάφερες και πήρες συνέντευξη από τον κ. Μπέσκο. Θυμάμαι όταν είχε συλληφθεί, μετά τις δύο ανθρωποκτονίες και καμιά δεκαπενταριά...»

κ. Γεωργίου: «Έξι βιασμούς και δεκατέσσερις απόπειρες».

Πάνος Σόμπολος: «Ναι. Είχαμε μιλήσει. Του είχα πάρει μια συνέντευξη τότε. Και θυμάμαι μου έλεγε ο άνθρωπος αυτός: «Την ημέρα είμαι πάρα πολύ καλός στη δουλειά μου... Κάνω καλά τη δουλειά μου».

κ. Γεωργίου: «Είναι η διπλή προσωπικότητα που λέγαμε προηγουμένως, που έλεγα εγώ τουλάχιστον στην κ. Σιδέρη γιατί εγώ δεν είμαι ειδικός επιστήμονας».

Πάνος Σόμπολος: «Το βράδυ, μεταμορφωνόταν σε δράκο».

κ. Γεωργίου: «Τέρας».

Πάνος Σόμπολος: «Δεν ξέρω τι είναι αυτό που μου συμβαίνει, που μου συνέβαινε» έλεγε τότε ο κ. Μπέσκος».

κ. Γεωργίου: «Ναι. Τώρα όμως τον είδαμε να γελάει. Να θυμάται το παρελθόν και να γελάει».

Πάνος Σόμπολος: «Έχουν περάσει πάρα πολλά χρόνια».

κ. Γεωργίου: «Αλλά αυτό το παρελθόν, βέβαια, Πάνο, είναι φορτωμένο με πολλές αμαρτίες».

Μεταδίδεται κι άλλο βίντεο με αναπαράσταση. Στο πάνω δεξιά σημείο της οθόνης υπάρχει διαρκώς η ένδειξη ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ. Σε αυτό παρακολουθούμε μία γυναίκα να δέχεται επίθεση από δύο νεαρούς άνδρες που επιβαίνουν σε μοτοσικλέτες. Η γυναίκα καταφέρνει να ξεφύγει και σταματά για βοήθεια ένα διερχόμενο αυτοκίνητο, το οποίο οδηγεί ο νεαρός άνδρας, που υποδύεται τον κ. Μπέσκο. Η

γυναίκα επιβιβάζεται στο αυτοκίνητο. Στο κάτω αριστερά σημείο της οθόνης υπάρχει η ένδειξη Οκτώβριος 1981. Ο εκφωνητής λέει: «Οκτώβρης 1981. Εκείνο το βράδυ, στην αγγλίδα Αν Στιούαρτ έτυχαν δυο κακά μαζεμένα. Το ένα ήταν, που δέχθηκε επίθεση από δύο τσαντάκηδες. Το άλλο ήταν η συνάντηση με τον Σπύρο Μπέσκο». Ο άνδρας σταματά το όχημα έξω από ένα σπίτι και προσπαθεί να ηρεμήσει την κοπέλα, που κλαίει με λυγμούς. Στη συνέχεια, ο άνδρας χαϊδεύει την κοπέλα και προσπαθεί να τη φιλήσει με τη βία. Η κοπέλα τον χαστουκίζει και βγαίνει από το αυτοκίνητο. Ο άντρας βάζει μπροστά το αυτοκίνητό του και φεύγει. Παρακολουθούμε την κοπέλα να τρέχει ενώ η εικόνα παγώνει και στο αριστερό μέρος της οθόνης εμφανίζεται με κόκκινα γράμματα το ακόλουθο κείμενο: «Η Ανν Στιούαρτ δεν πήγε ποτέ στην αστυνομία να καταγγείλει την απόπειρα». Στο σημείο, αυτό το βίντεο φτάνει στο τέλος του. Στις σκηνές που προηγήθηκαν δεν υπήρχαν φυσικοί ήχοι ή διάλογοι αλλά μόνο υποβλητική μουσική και τα λόγια του εκφωνητή. Η διάρκειά του ήταν 1':30''. Επιστρέφουμε στο στούντιο.

κ. Γεωργίου: «Η Ανν Στιούαρτ ήταν από αυτές που γλίτωσαν. Είναι αυτό που λέγαμε προηγουμένως κ. Τζούλη, κ. Παπακώστα ότι δεν πάνε όλα τα θύματα να καταγγείλουν τον βιασμό είτε είναι απόπειρα, είτε είναι επίθεση...»

κ. Παπακώστα: «Έτσι. Έχω στοιχείο γι' αυτό. Και πρέπει να σας πω ότι όσες υφίστανται βιασμό και δεν το καταγγέλλουν και μάλιστα έχουμε και ποσοστωση ότι μόνο μία περίπτωση στις δέκα καταγγέλλεται στις αρχές, κ. Γεωργίου».

κ. Γεωργίου: «Αυτό το ποσοστό είναι απίστευτο».

κ. Παπακώστα: «Και βέβαια στην Ελλάδα αναφέρεται ότι έχουμε και συγκεκριμένη χρονική περίοδο, συγκεκριμένο χρονικό σημείο, ότι από το '93 μέχρι το '97 μόνο το 20% τέτοιων υποθέσεων κατέληξαν σε καταδίκη για το δράστη».

κ. Γεωργίου: «Μάλιστα. Κ. Σιδέρη, θα έρθω αμέσως μετά σε εσάς, αφού σας πω ότι θα ξαναπάμε στο γραφείο, το ιατρείο του Σπύρου Μπέσκο».

Μεταδίδεται νέο βίντεο διάρκειας 5':15'' με τίτλο «Ελεύθερος... ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ». Σε αυτό παρακολουθούμε και πάλι επίσκεψη δήθεν ασθενή, το πρόσωπο του οποίου δεν είναι ευδιάκριτο λόγω «θαμπώματος» υπό τη συνοδεία μιας γυναίκας στο ιατρείο του κ. Μπέσκο. Και στο βίντεο αυτό γίνεται προφανώς χρήση κρυφής κάμερας. Ο εκφωνητής λέει: «Πρόσωπο με πρόσωπο με τον Σπύρο Μπέσκο. Ο φόβος και ο τρόμος των γυναικών της Αθήνας τη δεκαετία του '80». Ακολουθεί ο εξής διάλογος:

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Κάποιον γνωστό Μπέσκο, διάσημο...κάτι μου θυμίζει το όνομα».

κ. Μπέσκος: «Μπορεί να είμαι και διάσημος, που ξέρεις...»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Γιατί είχα διαβάσει παλιά για έναν Μπέσκο, γι' αυτό...»

κ. Μπέσκος: «Μπορεί να είμαι ο ίδιος».

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Τι; Που είχες διαβάσει;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Περίεργη είσαι».

κ. Μπέσκος: «Γιατί σου φαίνεται περίεργο; Ο ίδιος είμαι μωρέ...»

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Τι;»

κ. Μπέσκος: «Τρελάθηκε. Ναι, ρε άνθρωπε ο ίδιος είμαι».

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Ποιος είσαι;»

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Πού έχετε διαβάσει παιδιά;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Άσε. Ήσουν μικρή τότε».

κ. Μπέσκος: «Αυτός που λες. Τι με κοιτάς; Κουφάθηκες, ε;»

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Είστε διάσημος;»

κ. Μπέσκος: «Ξέρω εγώ τι είμαι...τίποτα δεν είμαι. Κατάλαβες;»

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Από πού; Τι;»

κ. Μπέσκος: «Ωραία. Τι να σου πω...»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Και...πως;»

κ. Μπέσκος: «Τι...πως;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Τα έχασα τώρα...»

κ. Μπέσκος: «Όταν θα έρθεις την άλλη φορά θα σου εξηγήσω».

Ο εκφωνητής λέει: «Κάθε μέρα δέχεται επισκέψεις στο ιατρείο του στην Ηλιούπολη. Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής προσποιήθηκε τον ασθενή».

Ακολουθεί ο διάλογος:

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Δεν έχουμε κλείσει ραντεβού...απλά από τη γειτονιά είμαι, μου είπαν ότι είστε φυσιοθεραπευτής. Ήρθαμε και το πρωί αλλά δεν ήσασταν εδώ».

κ. Μπέσκος: «Καθίστε».

Ο εκφωνητής λέει: «Του είπε ότι έχει ένα πρόβλημα στο χέρι».

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Το πρόβλημα είναι στο χέρι μου. Τρίτη Λυκείου είχα σπάσει το χέρι μου εδώ».

Ο εκφωνητής λέει: «Τον εξέτασε».

κ. Μπέσκος: «Κάτσε να δω... Κανονικά, κανονικά...Έτσι. Άστο σε μένα. Σε πονάει το βράδυ;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Μούδιασμα».

κ. Μπέσκος: «Άστο, άστο μην το σφίγγεις. Αυτό είναι μυς».

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Πονάς;»

κ. Μπέσκος: «Βέβαια πονάει. Εδώ είναι το νεύρο έτσι, χαλαρώνει εδώ. Εκεί που πονάς σε πιάνω... Την ώρα του κατάγματος γίνονται αντιαλγικοί σπασμοί λέμε εμείς. Σπασμοί από τον πόνο δηλαδή, από το σοκ, που υφίσταται ο οργανισμός. Και τι γίνεται δηλαδή, αυτά εδώ δεν έχουνε χαλαρώσει ποτέ. Αυτό, αυτό και αυτό είναι πακέτα έτσι και μουδιάζει. Κατάλαβες; Για άστο...»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Μουδιάζει δηλαδή... μουδιάζει όλο το χέρι.»

κ. Μπέσκος: «Ναι».

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Με έπιασε όμως μετά από πολύ καιρό. Αυτό είναι το πρόβλημα. Με έπιασε μετά από πολλά χρόνια».

κ. Μπέσκος: «Τι σημασία έχει αυτό. Όσο περνάει ο καιρός, τόσο επιδεινώνεται αυτό. Επειδή στους σπασμούς αυτούς τους μυϊκούς δεν πάει αίμα και οξυγόνο για να πάει τις τοξίνες. Κατάλαβες;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Εμένα ο γιατρός τότε, που με είχε δει, μου είχε πει αν σε πονέσει μετά από πολλά χρόνια, πρέπει να κάνεις, λέει, μια επέμβαση εδώ στο κόκαλο».

κ. Μπέσκος: «Τι λες μωρέ...»

Ο εκφωνητής λέει: «Του είπε να του τηλεφωνήσει σε ένα μήνα για να κλείσει ραντεβού».

κ. Μπέσκος: «Τώρα δεν υπάρχουν ραντεβού για κάνα μήνα τουλάχιστον».

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Σοβαρά;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Σε ένα μήνα;»

κ. Μπέσκος: «Αν θες να κλείσεις ραντεβού, θα ξαναπάρεις...»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Σε ένα μήνα από τώρα;»

κ. Μπέσκος: «Ναι».

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Γιατί τόσο πολύ;»

κ. Μπέσκος: «Γιατί έτσι. Αφού έρχονται από όλη την Ελλάδα».

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Σοβαρά; Μας είπαν ότι είστε καλός...»

κ. Μπέσκος: «Δεν βλέπεις; Είμαι κλειστός... Δεν ασχολούμαι με τίποτα άλλο...»
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Μας είπαν ότι είστε καλός αλλά όχι και έτσι...»
κ. Μπέσκος: «Ε, εντάξει... Καλός...»
Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Πολύ... Σε ένα μήνα από τώρα...»
κ. Μπέσκος: «Και λίγο λέω... Εδώ άντεξες τριακόσια χρόνια. Τώρα θα κωλώσεις;»
Ο εκφωνητής λέει: «Λίγο πριν δύσει ο ήλιος, ο Σπύρος Μπέσκος επιστρέφει και πάλι πίσω στη φυλακή».
Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Έχετε αποφυλακιστεί;»
κ. Μπέσκος: «Όχι ακόμα. Με ημιελεύθερη πέντε χρόνια...»
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Μάλιστα».
κ. Μπέσκος: «Πέντε χρόνια με ημιελεύθερη. Δεν έχει ξαναγίνει. Κατάλαβες;» (στο σημείο αυτό λόγω προβλήματος στον ήχο δεν είναι ευδιάκριτη η συζήτηση)
Ο εκφωνητής λέει: «Μόλις μπαίνεις στο γραφείο του Σπύρου Μπέσκου, το μάτι πέφτει σε πίνακες με γυμνές κοπέλες. (Η κάμερα κάνει κοντινά πλάνα στους πίνακες αυτούς) Ο ισοβίτης, Σπύρος Μπέσκος, πρότεινε μάλιστα στην αδερφή του συγγενή, που ήταν παρούσα στη συνάντηση, να την πάει μια βόλτα με το σπορ αυτοκίνητό του».
κ. Μπέσκος: «Να σε βάλω στο κουπέ, να σε πάω τσάρκα, να δεις πως είναι». (γέλια)
Ο εκφωνητής λέει: «Τους οδήγησε μέχρι την εξώπορτα του ιατρείου του χαιρετώντας τους μέχρι την επόμενη φορά».
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Ωραία, ευχαριστούμε πολύ, ε...»
κ. Μπέσκος: «Να πάτε στο καλό».
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Γεια σας».
Προβάλλονται πλάνα του καταγγέλλοντα σε συνδυασμό με τους πίνακες στο ιατρείο του. Επιστρέφουμε στο στούντιο. Ο κ. Γεωργίου λέει: «Τσάρκα με κουπέ».
κ. Τζούλη: «Κ. Γεωργίου, πριν περάσετε στην ειδικό, να πω εγώ κάτι; Εγώ έχω εξοργιστεί με αυτό που βλέπω. Γιατί βλέπω έναν άνθρωπο, ο οποίος κάθε άλλο παρά σωφρονισμό έχει υποστεί τα χρόνια που κάθεται μέσα, είναι είρων και είναι και πολύ περήφανος και πολύ μάγκας, ας μου επιτραπεί η έκφραση. Αυτό εισπράττω εγώ για αυτά που έχει κάνει. Και καυχιέται. Του βγαίνει ως καύχημα».
κ. Γεωργίου: «Κι αυτό όπως το χαρακτήρισε ημιελεύθερη πενταετής...»
κ. Τζούλη: «Δεν είναι νομικός όρος, προφανώς το ημιελεύθερη τα τελευταία πέντε χρόνια έχει να κάνει με όρους, ότι δηλαδή βγαίνει με κάποιους όρους και επιστρέφει, όχι δεν είναι ακριβώς υπό όρους απόλυση, εξακολουθεί να είναι μέσα και κάποια στιγμή θα αποφυλακιστεί και τα τελευταία πέντε χρόνια, είτε γιατί δείχνει καλή διαγωγή μέσα, είτε γιατί οι κοινωνικοί λειτουργοί στις φυλακές επιβεβαιώνουν...»
κ. Γεωργίου: «Δις ισόβια έχει φάει»
κ. Τζούλη: «Ε, μετά από κάποιο καιρό ακόμη και τα δις και τρις ισόβια όταν υπάρχουν κάποιες συγκεκριμένες καταστάσεις μέσα στις φυλακές και οι κοινωνικοί λειτουργοί βεβαιώνουν περί του άμεμπτου χαρακτήρα του»
κ. Γεωργίου: «Ελενα Τζούλη εξοργίστηκες»
κ. Τζούλη: «Πάρα πολύ, πάρα πολύ»
κ. Σιδέρη: «Να πούμε κάτι σε αυτό;»
κ. Γεωργίου: «Κ. Σιδέρη θα έρθω σε εσάς και θέλω να σας ρωτήσω και για τους πίνακες αυτούς τους περίεργους που είδαμε με κάτι μάτια, κάτι γυμνές και τα λοιπά».
κ. Τζούλη: «Και επειδή είμαστε και γυναίκες...»
κ. Γεωργίου: «Θέλω να σας ρωτήσω δηλαδή αυτό τι σημαίνει. Ένας τέτοιος άνθρωπος να έχει αυτούς τους πίνακες στο γραφείο του».
κ. Σιδέρη: «Ναι».

κ. Γεωργίου: «Όμως, θα κάνουμε ένα μικρό διαφημιστικό διάλειμμα, να ηρεμήσει και η κ. Τζούλη και πάλι εδώ».

Όταν επιστρέφουμε από το δεύτερο διαφημιστικό διάλειμμα στο στούντιο, ο κ. Γεωργίου παρουσιάζει έναν επιπλέον καλεσμένο, τον κ. Δημήτριο Σούρα, ψυχίατρο. Μεταδίδεται ακόμη ένα βίντεο διάρκειας 2':55'' με αναπαράσταση δράσης του κ. Μπέσκου. Σε αυτό παρακολουθούμε τα εξής: Μία κοπέλα περιμένει σε μία στάση. Στη στάση αυτή σταματά με το αυτοκίνητό του, ο νεαρός άνδρας, που αναπαριστά τον κ. Μπέσκο. Από ό,τι μπορούμε να καταλάβουμε, προτείνει στην κοπέλα να την πάει εκείνος με το αυτοκίνητό του. Στην αρχή η κοπέλα είναι αρνητική, εκείνος όμως επιμένει και έτσι η νεαρή γυναίκα μπαίνει στο αυτοκίνητό του. Ο εκφωνητής λέει: «Ένα από τα θύματα του Μπέσκου, η Κατερίνα, κατάλαβε πως ο άνθρωπος που ήτανε δίπλα της ήταν ο δράκος». Την πηγαίνει σε μία ερημική τοποθεσία και προσπαθεί να τη φιλήσει. Εκείνη αντιστέκεται και προσπαθεί να βγει από το αυτοκίνητο. Ο νεαρός άνδρας της κλείνει με δύναμη την πόρτα και την τραβάει μέσα. Βγάζει ένα σκονί και προσπαθεί να την στραγγαλίσει. Η κοπέλα χάνει τις αισθήσεις της και όπως μπορούμε να κατανοήσουμε, ο νεαρός άνδρας έρχεται σε σεξουαλική επαφή μαζί της. Στη συνέχεια μετά από κάποια ώρα παρακολουθούμε τη νεαρή γυναίκα να συνέρχεται. Η αναπαράσταση διακόπτεται και μεταδίδεται ασπρόμαυρη εικόνα (προφανώς από αρχείο). Σε αυτήν βρισκόμαστε σε αίθουσα δικαστηρίου. Στο εδώλιο καταθέτει με γυρισμένη την πλάτη προς την κάμερα μία γυναίκα. Στο κάτω αριστερά σημείο της οθόνης υπάρχει η ένδειξη: «Δίκη Μπέσκου – 8 χρόνια μετά». Η γυναίκα λέει: «Εγώ έχασα τις αισθήσεις μου. Όταν ξαναβρήκα τις αισθήσεις μου, ένιωσα έναν άντρα να είναι από επάνω μου και να προσπαθεί να με πνίξει». Η αναπαράσταση συνεχίζεται. Επαναλαμβάνεται η απόπειρα στραγγαλισμού και η σεξουαλική πράξη ενώ η κοπέλα είναι αναισθητη. Όταν η κοπέλα συνέρχεται, κοιτάει τον νεαρό άνδρα και φαίνεται σαν να συμφωνεί κάτι μαζί του. Ο εκφωνητής λέει: «Εκείνη τη στιγμή, αυτό που ενδιέφερε την Κατερίνα ήταν ένα: να ζήσει. Κοίταξε στα μάτια το δράκο και του είπε: Έλα να κάνουμε έρωτα». Στη συνέχεια, παρακολουθούμε τον νεαρό άντρα να είναι πάνω από την κοπέλα και να εκτελεί σεξουαλική πράξη. Η κάμερα εστιάζει στο πρόσωπο της κοπέλας, που αναγκαστικά υπομένει την πράξη αυτή. Η εικόνα παγώνει στα μάτια της. Στην αριστερή πλευρά της οθόνης «τρέχει» το ακόλουθο κείμενο με κόκκινα γράμματα: «Η κατάθεση της Κατερίνας βοήθησε στη σύλληψη του Μπέσκου». Στις σκηνές της αναπαράστασης δεν υπήρχαν φυσικοί ήχοι ή διάλογοι αλλά μόνο υποβλητική μουσική και τα λόγια του εκφωνητή. Σε όλη τη διάρκεια των συγκεκριμένων σκηνών στο πάνω δεξιά σημείο της οθόνης υπήρχε η ένδειξη ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ. Επιστρέφουμε στο στούντιο. Ο κ. Γεωργίου λέει: «Έλα να κάνουμε έρωτα. Η φράση, η τελευταία φράση από το θύμα, που ένιωσε ξαφνικά ότι ήταν κοντά στο θάνατο και προτίμησε να παραδοθεί στις ορέξεις του δράκου. Κ. Σιδέρη...»

κ. Σιδέρη: «Ναι. Αυτό ξέρετε... Η φράση: Έλα να κάνουμε έρωτα, μπορεί να δημιουργήσει στο δράστη, μία ταύτιση με το θύμα που σημαίνει ότι δεν προκαλεί την απόρριψη το θύμα. Δηλαδή αυτό που προκαλεί τη σεξουαλική διέγερση στο δράστη, είναι η άρνηση του θύματος. Και όσο το θύμα αρνείται, τόσο εκείνος προχωράει να ασκήσει ψυχολογική και σωματική σεξουαλική βία».

κ. Γεωργίου: «Αυτό νομίζετε ότι την έσωσε;»

κ. Σιδέρη: «Ναι. Κατά ένα τρόπο την έσωσε. Διότι στο μυαλό του δράστη, υπάρχει μια διαδικασία αρχικά της φαντασίωσης και μετά της επιβολής. Αυτό που διεγείρει τον δράστη είναι το να βρει ένα ανυπεράσπιστο θύμα, που μπορεί να το κάνει ό,τι θέλει. Αυτό έχει και ένα προηγούμενο στη ζωή του δράστη, που ποτέ δεν έμαθε στη

ζωή του πώς να επιβάλλεται ή πώς να δέχεται την απόρριψη από τους άλλους. Έχει κακή σχέση δηλαδή με την απόρριψη».

κ. Γεωργίου: «Μάλιστα. Ο άλλος ο ειδικός ο κ. Σούρας;»

κ. Σούρας: «Κοιτάξτε. Όλα αυτά που είπε η κ. Σιδέρη έχει δίκιο αλλά παρόλα αυτά 100% σε αυτές τις περιπτώσεις δεν υπάρχουν. Δηλαδή εμείς πρέπει να διακρίνουμε πάντα αν έχουμε να κάνουμε με ένα διεστραμμένο, ο οποίος είναι σεξουαλικά διεστραμμένος, ή με έναν πραγματικά ψυχικά άρρωστο. Αν είναι ψυχικά άρρωστος, είναι τελείως διαφορετικές οι άμυνές του, διαφορετικός ο τρόπος που κάνει ότι κάνει και όλο το αποτέλεσμα είναι διαφορετικό. Αν υπάρχει...»

κ. Σιδέρη: «Πάντως κ. Σούρα... Συγγνώμη, να σας διακόψω σε αυτό».

κ. Σούρας: «Ναι».

κ. Σιδέρη: «Έρευνες έχουν δείξει ότι μόνο ένα 5% των βιαστών πάσχουν από ψυχωσική συνδρομή...»

κ. Σούρας: «Συγγνώμη. Όχι, εγώ δεν αναφερόμουν μόνο σε αυτούς. Αναφερόμουν παραδείγματος χάρη, σε μία border κατάσταση. Έτσι δεν είναι;»

κ. Σιδέρη: «Ναι. Σύμφωνα. Οι υπόλοιποι, όμως...»

κ. Σούρας: «Οι υπόλοιποι όμως είναι κανονικοί, εντός εισαγωγικών, διαταραγμένοι».

κ. Σιδέρη: «Όπου, όμως, όταν μπουν στη φυλακή δεν σημαίνει ότι θα θεραπευτούν ή ότι θα μπορούν να επανενταχθούν σε αυτό που είπε πριν η κ. Τζούλη πολύ σωστά, στο να μπορούν έχουνε μια φυσιολογική σεξουαλική συμπεριφορά».

κ. Γεωργίου: «Ναι. Εσείς πως το είδατε κ. Παπακώστα, το έλα να κάνουμε έρωτα;»

κ. Παπακώστα: «Συμμερίζομαι απολύτως την άποψη, που είπε η κ. Σιδέρη. Δηλαδή ότι, με βάση και το γεγονός ότι το 1/3 των γυναικών στον κόσμο έχει πέσει θύμα βίας, κ. Γεωργίου, σύμφωνα με στοιχεία της Παγκόσμιας Ευρωπαϊκής Τράπεζας, αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι συνανθρώπων μας, και στην προκειμένη περίπτωση ανδρών, οι οποίοι δεν έχουν μάθει να βιώνουν τα συναισθήματά τους, να τα διαχειρίζονται και στην περίπτωση της απόρριψης αντιδρούν με αυτόν τον βίαιο τρόπο».

κ. Γεωργίου: «Μάλιστα».

κ. Τζούλη: «Να μιλήσω κι εγώ μέσα από την πρακτική των δικαστηρίων; Γιατί έχει σημασία;»

κ. Γεωργίου: «Κ. Έλενα Τζούλη, θα ήθελα να σας παρακαλέσω το εξής. Προηγουμένως θυμώσατε με το βίντεο αυτό που είδατε».

κ. Τζούλη: «Πάρα πολύ. Και ξέρετε γιατί;»

κ. Γεωργίου: «Όμως επειδή θυμώσατε...»

κ. Τζούλη: «Κι όχι μόνο γιατί είμαι γυναίκα».

κ. Γεωργίου: «...έχω και κάτι άλλο για εσάς. Κοιτάξτε το».

Μεταδίδεται βίντεο διάρκειας 2':30'' με τον τίτλο Ο Μπέσκος...ΓΑΜΠΡΟΣ.

Παρακολουθούμε και πάλι την εξώπορτα του ιατρείου του κ. Μπέσκου. Ένας νεαρός άνδρας, προφανώς συνεργάτης της εκπομπής χτυπά το κουδούνι. Ο εκφωνητής λέει: «Στη γειτονιά του Σπύρου Μπέσκου». Η πόρτα ανοίγει και εμφανίζεται ο κ. Μπέσκος. Ακολουθεί ο διάλογος:

Συνεργάτης της εκπομπής: «Κ. Μπέσκο καλησπέρα σας. Ο Φρίζος ο Δρακοντίδης από τον Αντέννα».

Ο κ. Μπέσκος του κλείνει την πόρτα κατάμουτρα. Ο εκφωνητής λέει: «Του ζητήσαμε μία συνέντευξη. Στη θέα της κάμερας δείχνει να χάνει πάλι την ψυχραιμία του.» Η πόρτα ανοίγει και πάλι. Ο κ. Μπέσκος είναι φανερά εκνευρισμένος. Ακολουθεί ο εξής διάλογος.

κ. Μπέσκος: «Φύγε ρε χριστιανέ μου έχω δουλειά».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Όχι, ήθελα...»

κ. Μπέσκος: «Αμέσως θα φύγεις. Τώρα. Δεν θέλω τίποτα. Φύγε σε παρακαλώ έχω δουλειά εδώ».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Κερδίσατε την ομαλή επανένταξη στην κοινωνία...»

κ. Μπέσκος: «Έχω δουλειά. Ελληνικά ξέρεις;»

Συνεργάτης της εκπομπής: «Αυτό το πράγμα μόνο...»

κ. Μπέσκος: «Γεια σου».

Ο κ. Μπέσκος κλείνει και πάλι την πόρτα.

Ο εκφωνητής λέει: «Όπως μας εξήγησε μετά, η αντίδρασή του οφειλόταν στην έκπληξη που ένιωσε όταν μας είδε». Επαναλαμβάνεται και πάλι η πρώτη σκηνή, όπου ο συνεργάτης της εκπομπής συστήνεται στον κ. Μπέσκο. Ο εκφωνητής λέει: «Ήταν φανερό πως ήθελε να ξεχαστεί από όλους και από όλα. (η κάμερα παίρνει πλάνα από τον δρόμο, που βρίσκεται το ιατρείο του κ. Μπέσκου). Οι γείτονες ωστόσο δεν δίστασαν να μιλήσουν μπροστά στην κάμερα». Ακολουθεί η εξής συνομιλία ανάμεσα σε έναν ηλικιωμένο κύριο και τον συνεργάτη της εκπομπής:

Συνεργάτης της εκπομπής: «Τι γνώμη έχει η γειτονιά για τον Σπύρο Μπέσκο;»

Γείτονας: «Ε, τίποτα μανάρι μου, τίποτα. Ο άνθρωπος δεν έχει δείγματα τίποτα... Πολύ κύριος. Εκεί πάνε και κάνει μασάζ».

Προβάλλεται και πάλι χωρίς ήχο η προηγούμενη αντίδραση του κ. Μπέσκου στην θέα της κάμερας. Ακολουθεί δεύτερη συνομιλία ανάμεσα σε μία κυρία και τον συνεργάτη της εκπομπής:

Συνεργάτης της εκπομπής: «Εσείς δεν έχετε επισκεφθεί, μου είπατε, ποτέ το ιατρείο του».

Γειτόνισσα: «Όχι, όχι, όχι».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Σκοπεύετε να το κάνετε αν υπάρξει ανάγκη;»

Γειτόνισσα: «Εγώ σαν γυναίκα...»

Συνεργάτης της εκπομπής: «Φοβάστε;»

Γειτόνισσα: «Ε, κάπως...Ναι, το να πάω να ξαπλώσω τώρα εκεί και να... Αλλά πάει ο κόσμος. Όταν έχεις ανάγκη πας».

Προβάλλεται σκηνή από τον κ. Μπέσκο μέσα στο γραφείο του από προηγούμενο βίντεο. Ο εκφωνητής λέει: «Αποκάλυψαν ότι το ιατρείο του ασφυκτιά από πελάτες».

Συνεχίζεται η συνομιλία του συνεργάτη της εκπομπής με τον πρώτο κύριο:

Συνεργάτης της εκπομπής: «Έχει πολύ κόσμο;»

Γείτονας: «Πως έρχονται, έρχονται, έρχονται».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Γυναίκες κυρίως;»

Γείτονας: «Και γυναίκες και άντρες και παιδιά και από όλα. Όλα. Ο άνθρωπος δεν έχει δείξει δείγματα εδώ. Τίποτα. Τίποτα».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Εσείς τον εμπιστεύεστε ως γιατρό;»

Γείτονας: «Ότι είναι καλός, ναι. Άσος. Γιατί παλιά ήταν θυμάμαι κάτω από το ΙΚΑ του Νέου Κόσμου. Και είχε πολύ κόσμο».

Ο εκφωνητής λέει: «Μας είπαν μάλιστα ότι αν και καταδικασμένος σε δις ισόβια, σκοπεύει σύντομα να ενωθεί με τα δεσμά του γάμου». (Προβάλλεται η εικόνα μίας κοπέλας, της οποίας όμως το πρόσωπο δεν φαίνεται). Συνεχίζεται η συνομιλία του συνεργάτη της εκπομπής με την προηγούμενη κυρία:

Γειτόνισσα: «Συζεί με μια κοπέλα».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Α, συζεί. Έχει κοπέλα;»

Γειτόνισσα: «Έχει μια κοπελίτσα. Χρόνια τώρα την έχει εκεί και λέει ότι...Λέγανε μάλιστα να παντρευτούνε κιόλας».

Συνεργάτης της εκπομπής: «Α, ναι, ε; Αυτό συνέβη πριν από πόσο καιρό περίπου;»

Γειτόνισσα: «Πέρσι, πέρσι».

Προβάλλονται εικόνες από τον κ. Μπέσκο στο γραφείο του από προηγούμενο βίντεο με τη χρήση προφανώς κρυφής κάμερας. Το ρεπορτάζ έχει επιμεληθεί ο κ. Φρίζος Δρακοντίδης. Επιστρέφουμε στο στούντιο. Ο κ. Γεωργίου λέει: «Ο Μπέσκος παντρεύεται. Κ. Τζούλη θα έρθω σε εσάς».

κ. Τζούλη: «Να πω κάτι. Η βία κατά των γυναικών, αυτό που εμένα με έχει μάθει η πρακτική των ακροατηρίων, γιατί έχει τύχει να έχω υπερασπιστεί γυναίκες που έχουν πέσει θύματα τέτοιων ανθρώπων, εντός εισαγωγικών, και δεν τον παίρνω πίσω τον χαρακτηρισμό μου».

κ. Γεωργίου: «Είστε πολύ θυμωμένη. Όμως γιατί; Είστε επιστήμων...»

κ. Τζούλη: «Γιατί τα ζω αυτά, ας μου επιτραπεί η έκφραση. Τα ζω κάθε μέρα. Ζω από κοντά τις γυναίκες που έχουν πέσει θύματα τέτοιων και μολονότι είμαι δικηγόρος εκ των πραγμάτων αναγκάζομαι να γίνω και ψυχολόγος. Η δουλειά μας είναι τέτοια».

κ. Γεωργίου: «Δεν θα έπρεπε να κρατάτε μια απόσταση όμως; Γιατί...»

κ. Τζούλη: «Ακούστε να δείτε. Η βία είναι έκφραση καταστολής και καθυπόταξης του άντρα προς τη γυναίκα κυρίως και πρωτίστως. Όταν δεν υπάρχει το φαινόμενο, που όπως είπε και ο ψυχολόγος, της διανοητικής πλέον διαταραχής. Στις περιπτώσεις αυτές, εξοργίζομαι, γιατί πάρα πολλοί, έχοντας σώας τας φρένας και έχοντας πλήρως τον καταλογισμό τους στο 100% και ουχί το ακαταλόγιστο, χρησιμοποιούν τεχνάσματα, ότι δεν έχουν σώας τα φρένας, ότι έχουν το ακαταλόγιστο, ότι δεν έχουν την ικανότητα ας πούμε να μπου σε μια διαδικασία τέτοια, ότι θόλωσαν, δεν σκέφτονται και λοιπά και λοιπά. Με αποτέλεσμα να ξεγελούν και τους επιστήμονες ακόμη -και πολύ καλούς επιστήμονες-, που μπαίνουν σε αυτή τη διαδικασία να τους εξετάζουν πριν δώσουν το πόρισμα, για να αποφασιστεί ο εγκλεισμός τους σε κάποια ψυχιατρική κλινική ή ο εγκλεισμός τους στη φυλακή...»

κ. Σούρας: «Με τη δική σας τη συνδρομή φυσικά».

κ. Τζούλη: «Βεβαίως».

κ. Σούρας: «Αυτό είναι το χειρότερο. Εμείς οι δύο είμαστε οι χειρότεροι...»

κ. Τζούλη: «Έχετε απόλυτο δίκιο. Δεν βγάζουμε λοιπόν... τη δουλειά των δικαστικών και των δικηγόρων».

κ. Σούρας: «Ο κ. Σόμπολος το ξέρει πολύ καλά αυτό».

κ. Γεωργίου: «Κύριε Πρόεδρε εσείς τι λέτε;»

κ. Σόμπολος: «Έχω ζήσει πάρα πολλές καταστάσεις, πάρα πολλά τέτοια γεγονότα. Βέβαια θέλω να παρατηρήσω ότι εδώ έχουμε κρυφή κάμερα. Εγώ πρέπει να κάνω μία δήλωση για την κρυφή κάμερα, ότι είμαι εναντίον της κρυφής κάμερας και δεν μπορώ να... ειλικρινά σου λέω Μάκη... Ωστόσο όμως αυτοί οι άνθρωποι έχουν έναν δικό τους κόσμο. Την ημέρα, όπως είπα και νωρίτερα, την ημέρα γίνονται, είναι όπως εμείς, όπως είναι όλοι οι κανονικοί άνθρωποι, το βράδυ μεταμορφώνονται σε θηρία. Και λες: μα, αυτός είναι που γνώρισα νωρίτερα; Αυτόν, που πήγαινα, που είμαι πελάτισσά του; διερωτώντο τότε πολλές γυναίκες. Και έλεγαν: μα, είναι δυνατόν; Αυτός είναι κύριος».

κ. Τζούλη: «Έχετε δίκιο. Εδώ ασκεί επάγγελμα κανονικά».

κ. Παπακώστα: «Να μου επιτρέψετε να σας πω... Κύριε Σόμπολε, πολύ καλά τα λέτε και συμφωνώ απολύτως από το Α ως το Ω αυτών που είπατε προηγουμένως. Θέλω, όμως, να δηλώσω κάτι. Λοιπόν, για αυτό το λόγο εμείς... Τώρα κάνετε αυτό το θέμα και είναι πολύ ενδιαφέρον πράγματι, αλλά η περίπτωση η συγκεκριμένη ή οι άλλες των δράκων είναι μεμονωμένα περιστατικά κ. Γεωργίου. Δηλαδή όταν σας λέω εγώ, σας δίνω το στοιχείο ότι το 68% των γυναικών, οι οποίες πέφτουν θύματα βιασμού είναι κυρίως μέσα στην οικογένεια και από συγγενικά πρόσωπα ή από τον ίδιο τον σύζυγο...»

κ. Σούρας: «Συγγενικά πρόσωπα ή φίλοι. 70 άτομα έχω εγώ στο ιατρείο πάντως».

κ. Παπακώστα: «Αν μου επιτρέπετε κ. Σούρα...»

κ. Γεωργίου: «Αυτή όμως είναι μια άλλη πλευρά, η οποία είναι φοβερή βεβαίως. Δεν το συζητάμε».

κ. Παπακώστα: «...Εμείς πέρυσι φέραμε στη δημοσιότητα το θέμα της ενδο-οικογενειακής βίας. Γίνεται νόμος φέτος και πρέπει να σας πω ότι επιμηκύνεται και ο χρόνος της παραγραφής των εγκλημάτων μέσα από αυτό το νόμο. Και πρέπει να σας πω ότι στο κομμάτι του ποινικού κώδικα στο συγκεκριμένο άρθρο πλέον, μέσα στην ορολογία για το τι είναι βιασμός και πως τιμωρείται, τιμωρείται πλέον και αυτός που συντελείται μέσα στο γάμο».

κ. Γεωργίου: «Κ. Σιδέρη, κάτι θέλατε να πείτε».

κ. Σιδέρη: «Κ. Γεωργίου καταρχήν εγώ θα ταυτιστώ κατά ένα μέρος με το θυμό της κ. Τζούλη και θα πω το εξής: θεωρώ ότι είναι μέγα λάθος για το σωφρονιστικό σύστημα γιατί για αυτό το λόγο αναπαράγονται τέτοιου είδους ψυχοπαθητικά άτομα, στο να μην παρακολουθούνται αυτά τα άτομα. Δεν φτάνει να υπάρχει μία γνωμάτευση όταν εκτίει την ποινή του το άτομο, δηλαδή να βρεθεί κάποιος ειδικός, όπου θα μπορώ εγώ ή ο κ. Σούρας να γνωματεύσει το αν το άτομο αυτό, αν ο κ. Μπέσκος είναι ικανός να επανενταχθεί. Πρέπει να παρακολουθείται το άτομο».

κ. Σούρας: «Πράγμα που δεν γίνεται».

κ. Σιδέρη: «Δεν γίνεται».

κ. Σούρας: «Δεν γίνεται».

κ. Σιδέρη: «Δεν παρακολουθείται η συναισθηματική του και ψυχική του κατάσταση μέσα στη φυλακή».

κ. Σούρας: «Άρα;»

κ. Σιδέρη: «Πως μπορώ εγώ μέσα σε μίας ώρας ή πέντε ωρών έτσι εξέταση, να μπορώ εγώ...»

κ. Γεωργίου: «Μια ψυχική κατάσταση -βεβαίως κ. Σιδέρη σας επαναλαμβάνω πάλι εγώ δεν είμαι ειδικός-, η οποία είναι διαταραγμένη...Κ. Τζούλη, στην δίκη διάβαζε ποιήματα».

κ. Τζούλη: «Ποιος ο κ. Μπέσκος;»

κ. Γεωργίου: «Να τη θυμηθούμε. Το ρεπορτάζ έχει κάνει η Έρρικα Δόλια».

κ. Σούρας: «Εντάξει. Πουλάμε και μουρίτσα καμιά φορά έτσι δεν είναι; Δεν είναι κακό αυτό».

Μεταδίδεται βίντεο διάρκειας 1':20'' με τίτλο Αίμα... ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ. Σε αυτό παρακολουθούμε απόσπασμα από τη δίκη του κ. Μπέσκου κατά την οποία ο ίδιος απολογείται μπροστά στους δικαστές διαβάζοντας ένα ποίημα, ενώ ακούμε και τον εισαγγελέα και τα εγκλήματα που διέπραξε. Στο κάτω δεξιά σημείο της οθόνης υπάρχει η ένδειξη της ημερομηνίας κατά την οποία έλαβε χώρα η δίκη: 17/01/1991. Η εκφωνήτρια λέει: «Ο Μπέσκος απολογήθηκε ποιητικά διαβάζοντας στο δικαστήριο ένα ποίημα που έγραψε στη φυλακή υποστηρίζοντας ότι ζει ανάμεσα σε δύο κόσμους, ακροβατώντας πάνω στο νήμα της διχασμένης προσωπικότητας. Ένοχος κατά το κατηγορητήριο, χωρίς κανένα ελαφρυντικό ζήτησε για τον Μπέσκο ο εισαγγελέας». Επιστρέφουμε στο στούντιο. Ο κ. Γεωργίου λέει: «Αλήθεια, τι σημαίνει δράκος; Μήπως είναι ο άντρας εκείνος, που νιώθει ξαφνικά να προσβάλλεται ο ανδρισμός του; Κ. Σούρα...»

κ. Σούρας: «Κ. Γεωργίου να βάλουμε λίγο τα πράγματα σε μία σειρά. Το ότι αυτός διαβάζει ποιήματα ή το ότι ο άλλος απαγγέλλει Καβάφη, εμένα δεν μου λέει τίποτα».

κ. Γεωργίου: «Μάλιστα».

κ. Σούρας: «Αυτά τα άτομα, είναι άτομα ψυχοπαθητικά, που με τη σημερινή ορολογία αυτή τη στιγμή που μιλάμε, γιατί έχει αλλάξει ο τίτλος, λέγονται άτομα με αντικοινωνική διαταραχή της προσωπικότητας, που πάει να πει: άτομα τα οποία δεν

μπαίνουν μέσα στους νόμους του κράτους που ζούμε και της κοινωνίας που ζούμε, άτομα τα οποία δημιουργούν προβλήματα χιλιάδες, μαλώνουν, κλέβουν, κάνουν χρήση ουσιών, το παίζουν μάγκες, πάρα πολλές φορές σκοτώνουν και το σημαντικότερο από όλα βιάζουν και σκοτώνουν χωρίς να το μετανιώνουν ποτέ. Αυτή είναι η διευκρίνιση.

κ. Γεωργίου: «Αυτό που είδατε τώρα νομίζετε...»

κ. Σούρας: «Αυτό είναι μια υπόκριση χειρίστου είδους. Δεν μου λέει τίποτα εμένα αυτό. Το μεγάλο πρόβλημα ξέρετε ποιο είναι;»

κ. Γεωργίου: «Κ. Τζούλη...»

κ. Τζούλη: «Ναι. Θέλω να σας ρωτήσω κάτι πάνω σε αυτό. Δεν είναι απόλυτο βέβαια αυτό που λέτε. Ξέρετε γιατί;»

κ. Σούρας: «Γιατί;»

κ. Τζούλη: «Γιατί η άποψή μου από αυτά που έχω δει είναι ότι το προφίλ του βιαστή δεν έχει κοινωνικό επίπεδο, μορφωτικό επίπεδο, οικονομικό επίπεδο...»

κ. Σούρας: «Δεν έχει σημασία αυτό.»

κ. Τζούλη: «Δηλαδή δεν είναι μόνο... Δεν θα την κάνει αυτή την πράξη μόνο αυτός που θα σκοτώσει, που είναι αλήτης, που είναι αμαθής, που...που...που...έχει μεγαλώσει σε κατώτερα κοινωνικά στρώματα...»

κ. Παπακώστα: «Οχι βέβαια.»

κ. Σούρας: «Δεν είπα κάτι τέτοιο. Είπα οποιαδήποτε κοινωνική τάξη. Όρια είπα.»

κ. Τζούλη: «Έτσι. Δεν γνωρίζει, λοιπόν, κοινωνικό υπόστρωμα. Ακόμη άνθρωποι με υψηλό μορφωτικό επίπεδο και με μεγάλη οικονομική άνεση σας πληροφορώ, εκδηλώνουν τέτοιες ψυχοπαθητικές συμπεριφορές.»

κ. Σούρας: «Αυτό είναι πολύ κοινό που λέτε. Εγώ δεν έκανα...»

κ. Παπακώστα: «Να μου επιτρέψετε...»

κ. Σούρας: «Κ. Παπακώστα, συγγνώμη δυο λεπτά...»

κ. Παπακώστα: «Ναι, παρακαλώ. Να σας πω την έρευνα που έχουμε κάνει.»

κ. Σούρας: «...για να ολοκληρώσω το συλλογισμό μου. Εγώ εκείνο που λέω δεν είναι ότι υπάρχουν κοινωνικές διαφορές. Όλοι μπορούμε να είμαστε.»

κ. Τζούλη: «Έτσι.»

κ. Σούρας: «Συμπεριλαμβανομένων και ημών. Το πρόβλημα είναι...»

κ. Γεωργίου: «Τι; Μπορεί να ήσασταν ο δράκος; Να γινόσασταν δράκος;»

κ. Σούρας: «Και εγώ μπορεί να ήμουν δράκος αν ήμουν ψυχοπαθητικός. Υπάρχουν και γιατροί πιστεύω ψυχοπαθητικοί όπως και σε όλες τις άλλες δουλειές.»

κ. Παπακώστα: «Έτσι είναι.»

κ. Σούρας: «Το πρόβλημα είναι...»

κ. Γεωργίου: «Κ. Σιδέρη, το πιστεύετε για τον κ. Σούρα εσείς αυτό;»

κ. Σιδέρη: «Εν δυνάμει κάθε άνθρωπος θα μπορούσε να είναι...»

κ. Σούρας: «Εν δυνάμει κάθε άνθρωπος. Φυσικά. Η διαταραχή για την οποία μίλησα εγώ, δεν κοιτάει ούτε οικονομικό, ούτε κοινωνικό, ούτε πνευματικό υπόστρωμα. Εφόσον είπα ότι εν δυνάμει είμαστε όλοι έτσι. Είναι δυνατόν να κοιτά υπόστρωμα; Λοιπόν, αν εμείς περάσουμε το μήνυμα ότι βιαστές είναι μόνο οι λαϊκοί τύποι, οι αγράμματοι...»

κ. Παπακώστα: «Είναι λάθος αυτό.»

κ. Σούρας: «Είναι λάθος. Όλοι μπορούν να είναι βιαστές, αλλά όταν είναι βιαστές είναι αυτή η συγκεκριμένη διαταραχή.»

κ. Τζούλη: «Καλά κάνει και το πάει προς τα εκεί, κ. Παπακώστα. Ξέρετε γιατί; Γιατί η ενδο-οικογενειακή βία είναι και αυτοί δράκοι υπό το μανδύα του συζύγου, του αδερφού, του συγγενή, του θείου... Έτσι είναι.»

κ. Γεωργίου: «Κ. Τζούλη θα μου επιτρέψετε να πάω σε έναν ακόμα δράκο; Σε αυτόν τον δράκο, που παραμένει ασύλληπτος, στον δράκο δηλαδή με το κατσαβίδι;»

Από το σημείο αυτό, η εκπομπή ασχολείται με άλλους «δράκους», που απασχόλησαν την κοινή γνώμη, όπως με τον δράκο με το κατσαβίδι, τον δράκο του Σέιχ-Σου, τον Κυριάκο Παπαχρόνη, τον δράκο της Θράκης. Ο τρόπος με τον οποίο η εκπομπή πραγματεύεται το θέμα είναι μέσω βίντεο με αναπαραστάσεις, πραγματικές μαρτυρίες, εικόνες αρχείου και συζήτηση στο στούντιο.

Ενώ η συζήτηση στο στούντιο περιστρέφεται γύρω από τις γυναίκες εκείνες που παθιάζονται με την εικόνα του δράκου και φτάνουν σε σημείο μάλιστα να τους στέλνουν ερωτικές επιστολές μέσα στη φυλακή ο κ. Γεωργίου αναφέρει το εξής: «Πάντως ο Μπέσκος με τον Παπαχρόνη από ότι βλέπω ήταν ωραίος δράκος...». Στις 1:48':30' ενώ συζητείται το θέμα της επανένταξης των «δράκων» στην κοινωνία διεξάγεται η ακόλουθη συζήτηση:

κ. Σόμπολος: «...Δεν μπορεί να βγαίνει ο κ. Μπέσκος, αν βγαίνει τώρα ο κ. Μπέσκος, και αν δεν του έχουσε τους ειδικούς επιστήμονες να τον βοηθήσουν τον άνθρωπο».

κ. Τζούλη: «Αυτό ακριβώς ήθελα να πω».

κ. Σόμπολος: «Εγώ θέλω με τον κ. Μπέσκο να τον βοηθήσει η κοινωνία γιατί...»

κ. Τζούλη: «Έτσι. Αυτό λοιπόν. Ποιος ελέγχει... Ποιος ελεγκτικός μηχανισμός ελέγχει την αρμονική, ομαλή και ασφαλή επανένταξη αυτών των ατόμων μετά την αποφυλάκισή τους; Κανείς».

κ. Σιδέρη: «Και κοιτάξτε να δείτε. Το συγκεκριμένο άτομο ασκεί επάγγελμα υγείας. Βγαίνει από τη φυλακή...»

κ. Σόμπολος: «Δεν ξέρω. Τον κ. Παπαχρόνη τώρα. Κάποιοι γιατροί θα έπρεπε να τον έχουν από κοντά, κάποιοι ψυχολόγοι».

κ. Τζούλη: «Κανένας. Γι' αυτό σας λέω δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο».

κ. Γεωργίου: «Θα βγάλει το βιβλίο τώρα και θα πουλήσει κιόλας ο κ. Παπαχρόνης».

κ. Τζούλη: «Ο ρεπόρτερ εδώ του κ. Γεωργίου ρώτησε τους αστυνομικούς που να πάω σε κάποιο φυσιοθεραπευτή, πολύ καλός, πηγαίνετε. Πάρα πολύ καλός. Ο ίδιος ο αστυνομικός».

κ. Γεωργίου: «Με τις συστάσεις της αστυνομίας πήγαμε στον Μπέσκο».

κ. Τζούλη: «Με τις συστάσεις της αστυνομίας. Τι λέτε τώρα».

κ. Γεωργίου: «Πάντως θυμάσαι τι τρόμος υπήρχε τότε Πάνο, ε;»

κ. Σόμπολος: «Ήταν τρόμος. Δρούσε και στην παραλία ο κ. Μπέσκος και στα βόρεια προάστια. Μας είχε απασχολήσει για πάρα πολύ καιρό τότε και έπεσε στα χέρια της αστυνομίας από μία αστυνομικά της Ασφάλειας προαστίων, ήτανε προφυλακή εκείνη την περίοδο...»

κ. Γεωργίου: «Δύο δολοφονίες, έξι βιασμοί, δεκατέσσερις απόπειρες.»

κ. Σόμπολος: «Ναι».

κ. Τζούλη: «Πολύ σοβαρά αδικήματα».

κ. Σόμπολος: «Είναι αδικήματα σοβαρά».

Μεταδίδεται και πάλι απόσπασμα από το βίντεο, στο οποίο συγγενής συνεργάτη της εκπομπής με την αδερφή του έχει πάει ως δήθεν ασθενής στο ιατρείο του κ. Μπέσκου με τη συνοδεία κρυφής κάμερας. Επαναλαμβάνεται ο ακόλουθος διάλογος:

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Κάποιον γνωστό Μπέσκο, διάσημο...κάτι μου θυμίζει το όνομα».

κ. Μπέσκος: «Μπορεί να είμαι και διάσημος, που ξέρεις...»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Γιατί είχα διαβάσει παλιά για έναν Μπέσκο, γι' αυτό...»

κ. Μπέσκος: «Μπορεί να είμαι ο ίδιος».

Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Τι; Που είχες διαβάσει;»

Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Περίεργη είσαι».
κ. Μπέσκος: «Γιατί σου φαίνεται περίεργο; Ο ίδιος είμαι μωρέ...»
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Τι;»
κ. Μπέσκος: «Τρελάθηκε. Ναι, ρε άνθρωπε ο ίδιος είμαι».
Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Ποιος είσαι;»
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Πού έχετε διαβάσει παιδιά;»
Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Άσε. Ήσουν μικρή τότε».
κ. Μπέσκος: «Αυτός που λες. Τι με κοιτάς; Κουφάθηκες, ε;»
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Είστε διάσημος;»
κ. Μπέσκος: «Ξέρω εγώ τι είμαι... τίποτα δεν είμαι. Κατάλαβες;»
Αδερφή του δήθεν ασθενή: «Από πού; Τι;»
κ. Μπέσκος: «Ωραία. Τι να σου πω...»
Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Και... πως;»
κ. Μπέσκος: «Τι... πως;»
Συγγενής συνεργάτη της εκπομπής: «Τα έχασα τώρα...»
κ. Μπέσκος: «Όταν θα έρθεις την άλλη φορά θα σου εξηγήσω».

Επιστρέφουμε στη συζήτηση στο στούντιο.

κ. Σόμπολος: «Όμως, ο άνθρωπος αυτός μπορεί τώρα μετά την έκτιση της ποινής του να επανενταχθεί στην κοινωνία».
κ. Τζούλη: «Εγώ δεν εισέπραξα αυτό από το βίντεο πάντως. Δεν το εισέπραξα. Εισέπραξα μία...»
κ. Σόμπολος: «Μην είμαστε απόλυτοι κ. Τζούλη».
κ. Τζούλη: «...μια μαγκιά και μια ουσιαστικά ότι καλά εγώ είμαι αυτός. Εγώ αυτό εισέπραξα. Το είδαμε όλοι».
κ. Σόμπολος: «Εντάξει. Έχετε ζήσει και έχουμε ζήσει πάρα πολλούς παρανόμους, κακοποιούς κάθε είδους...»
κ. Τζούλη: «Το είδαμε όλοι. Και ξέρετε, επειδή μας βλέπουν και γυναίκες που έχουν υποστεί... έχουν υπάρξει θύματα και δεν το έχουν καταγγείλει. Ξέρετε πως νιώθουν τώρα αυτές οι γυναίκες, που βλέπουν αυτόν τον κύριο, τον χ κύριο, γιατί στο πρόσωπο του βλέπουν τον δικό τους επίδοξο βιαστή».
κ. Γεωργίου: «Βέβαια. Δεν μπορεί... δεκατέσσερις απόπειρες... Αυτό που λέει η κ. Τζούλη. Είναι πολύ περισσότεροι αυτοί που δεν έχουν καταγγεληθεί».
κ. Τζούλη: «Είναι πολλές. Ο άνθρωπος δηλαδή είναι...»
κ. Σούρας: «Οι οικογένειες... Έχετε σκεφθεί ποτέ τις οικογένειες των δολοφονημένων; Τις οικογένειες των δολοφονημένων τις έχετε σκεφθεί ποτέ;»
κ. Τζούλη: «Αστειεύεστε; Ε, βέβαια. Μπράβο. Τον βλέπουν τώρα τον κύριο. Τι θα πούνε; Μπράβο που ασκεί το επάγγελμα και το λειτούργημά του και είναι άξιος επαγγελματίας και κάνει ένα μήνα να κλείσει ραντεβού;»
κ. Σούρας: «Αναλογίζεστε αυτή τη στιγμή που θα βλέπουν οι οικογένειες. Τι θα πούνε; Και καταρχήν... Είναι γιατρός αυτός; Είναι γιατρός;»
κ. Σόμπολος: «Όχι. Είναι φυσιοθεραπευτής».
κ. Γεωργίου: «Φυσιοθεραπευτής».
κ. Τζούλη: «Με ένα μήνα αναμονή».
κ. Σούρας: «Εδώ ακούγεται ιατρείο, γιατρός και τα λοιπά».
κ. Γεωργίου: «Φυσιοθεραπευτής».
Στη συνέχεια, μεταδίδεται βίντεο σχετικά με θέμα που πραγματεύτηκε η εκπομπή την προηγούμενη εβδομάδα αναφορικά με τα αφύλακτα διυλιστήρια νερού στην Αττική. Στις 1:56':20'' η εκπομπή φθάνει στο τέλος της.

Πρόκειται περί εκπομπής η οποία υπό το πρόσχημα της συζήτησεως για τους λεγόμενους δράκους, ασχολήθηκε με κατάδικο ο οποίος εξέρχεται των φυλακών δυνάμει νομίμου αδείας και κατά την προσπάθειά του προς κοινωνικοποίηση, ασκεί το επάγγελμα του φυσιοθεραπευτή. Η συνομιλία του υπό του τηλεοπτικού σταθμού προστηθέντος, μετά του ως άνω καταδίκου και η απεικόνιση του φυσιοθεραπευτηρίου και του ιδίου, έγινε με κρυφή κάμερα εν αγνοία του ως άνω προσώπου και το αθεμίτως συλλεγέν υλικό, προβλήθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό παρανόμως. Όμως πλέον τούτων, προς αύξηση της τηλεθέσεως, προβλήθηκαν αποσπάσματα κινηματογραφικών ταινιών σχετικά με κακοποιήσεις γυναικών, με αποτέλεσμα την δραματοποιημένη αναπαράσταση της παρελθούσης εγκληματικής ενεργείας του ως άνω φυσιοθεραπευτού. Τέλος προβλήθηκαν και πλάνα από την δίκη του ως άνω φυσιοθεραπευτού κατά το παρελθόν, καθώς και από τις διαρκούσης της προηγηθείσης ανακρίσεως γενόμενες αναπαραστάσεις των εγκλημάτων αυτού, χωρίς την επιβαλλομένη ένδειξη ότι πρόκειται περί πλάνων αρχείου. Πρέπει να σημειωθεί ότι με την εν λόγω εκπομπή έχει δυσχερανθεί αν όχι ματαιωθεί η υπό της πολιτείας επιδιωκόμενη κοινωνικοποίηση του ως άνω προσώπου. Για τις ως άνω εκτροπές, ενδείκνυται όπως επιβληθεί η διοικητική κύρωση του προστίμου.

Λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητας της παραβάσεως, του εξ 21,5 % μεριδίου τηλεθέσεως που συγκέντρωσε το πρόγραμμα, κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2003, της εκ 221.654.907 ευρώ διαφημιστικής δαπάνης του έτους 2003, του εκ 5.852.763,05 ευρώ ύψους της επένδυσης που έχει πραγματοποιηθεί από τον εν λόγω σταθμό, και του γεγονότος ότι έχουν επιβληθεί στον αυτό σταθμό με τις αποφάσεις 7/3.7.2002, 68/14.10.2002, 118/14.12.2002, 205/1.4.2003, 333/22.7.03, 343/29.7.2003, 358/30.9.2003, 372/11.11.2003, 391/10.12.2003, 410/23.12.03, 411/23.12.2003, 5/13.1.2004, 6/13.1.2004, 14/20.1.2004, 20/27.1.2004, 47/17.2.2004, 140/18.5.2004, 150/25.5.2004, 182/22.6.2004, 192/22.6.2004, 301/19.10.2004, 400/14.12.2004, 13/11.1.2005, 55/15.2.2005, 98/22.3.2005, 102/29.3.2005, 113/5.4.2005, 138/12.4.2005, 141/19.4.2005, 143/19.4.2005, 158/26.4.2005, 168/10.5.2005, 169/10.5.2005, 170/10.5.2005, 262/5.7.2005, 285/19.7.2005, 320/30.8.2005, 344/13.9.2005, 397/11.10.2005, 414/18.10.2005, 454/15.11.2005, 457/22.11.2005, 482/5.12.2005, 506/13.12.2005, 5/4.1.2006, 52/31.1.2006, 56/1.2.2006, 57/1.2.2006, 58/1.2.2006, 86/14.2.2006, 92/21.2.2006, 142/27.3.2006, 143/27.3.2006, 144/27.3.2006, 145/27.3.2006, 236/9.5.2006, 263/30.5.2006, 312/20.6.2006, 313/20.6.2006, 317/27.6.2006, 338/11.7.2006, 339/11.7.2006 διάφορες κυρώσεις, το πρόστιμο πρέπει να καθοριστεί στο ποσόν των 70.000 ευρώ. Μειοψήφησαν εκ των μελών ο Νέστωρ Κουράκης και ο Κωνσταντίνος Τσουράκης κατά τους οποίους το πρόστιμο θα έπρεπε να είναι 50.000 ευρώ.

**Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης**

Επιβάλλει στην εταιρεία με την επωνυμία **ANTENNA TV A.E.** ιδιοκτήτρια του τηλεοπτικού σταθμού με το διακριτικό τίτλο **ANTENNA** την διοικητική κύρωση του προστίμου των 70.000 ευρώ.

Κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 του Ν. 2328/1995, όπως έχει μετά την δια του άρθρου 23 παρ. 5 εδαφ. β του Ν. 3166/2003 αντικατάστασή της, η παρούσα απόφαση κατά την προαναφερόμενη κύρωση, είναι εκτελεστή κατά:

1. Της εταιρείας ANTENNA TV Α.Ε., που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, στην οδό Κηφισίας 10-12, με ΑΦΜ 094281456, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕΕ ΑΘΗΝΩΝ.
2. Του Μηνά Κυριακού του Ξενοφώντος, κατοίκου Αμαρουσίου Αττικής, στην οδό Κηφισίας 10-12, με ΑΦΜ 019203337, Δ.Ο.Υ. Κρανιδίου, πρόεδρος Δ.Σ. και νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 11^η Ιουλίου 2006.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ